

Оскъдни сж сведенията за Силистра и отъ срѣдата на 17 в. Само въ релацията на Петъръ Богданъ отъ 1640 г. се казва, че въ Силистра имало нѣколко дубровчани-търговци¹⁾. По-подробни сведения за това тържище могат да се извлѣкатъ отъ други документи отъ 1659 г. Въ завещанието на провадийския дубровчанинъ Антонъ Стела отъ тази година се казва, че сжщия ималъ свой съдружникъ на търговията си единъ дубровчанинъ отъ Силистра²⁾, — нѣщо обикновено, защото Провадия и Силистра сж били едни отъ главнитѣ експортни центрове на една и сжща областъ — Загора, известна като твърде богата съ всѣкакъвъ видъ добитѣкъ. И двата тѣзи града, както се вижда отъ книгата на Рести, сж изнасяли твърде често стоки въ общи транспорти³⁾. Нѣколко месеци преди това въ Силистра починалъ тамошния дубровчанинъ Симонъ Стела — братъ на споменатия по-горе Антонъ, съ когото сж били въ съдружие⁴⁾.

Въ друга една релация на Филипъ Станиславовъ отъ сжщата 1659 г. се казва, че въ Силистра (*Durostorum seu Silistria*) имало 7 католишки кжщи, съ около 30 души търговци-дубровчани⁵⁾. Това е било последното временно засилване на дубровнишката колония въ този градъ. Скоро следъ това колонията запада. Презъ 1665 г. отъ този градъ е споменатъ нѣкой си турчинъ като клиентъ на едно съдружие на дубровчани⁶⁾.

Упадъка на търговията на дубровчанитѣ въ Провадия повлѣклъ съ себе си заглѣхване на търговията имъ и въ Силистра. Поради влошенитѣ отношения на дубровчанитѣ съ турскитѣ власти една активна стопанска дейность въ Силистра, гдето имало твърде многобройна турска гражданска и военна администрация, е била вече невъзможна⁷⁾. Града билъ главенъ воененъ центъръ за северо-източна България, понеже презъ него сж били отправяни военнитѣ действия срещу казаки и поляци⁸⁾. Голѣмата силистренска крепостъ била пълна съ войски. Самъ турския султанъ твърде често резидиралъ въ този градъ. Поради това и дубровнишкитѣ посланици идвали много често тукъ, за да преговарятъ за трибута, да носятъ дарове и писма, както и да придружаватъ висшитѣ турски сановници, които, заедно съ великия везиръ, ръководили военнитѣ операции по долното течение на Дунава⁹⁾. Поради това въ дубровнишкия архивъ сж запазени твърде много писма, изпратени отъ Силистра презъ 1678 г. отъ цариградскитѣ посланици и специални пратеници съ най-разнообразни мисии. Тукъ починалъ въ кре-

¹⁾ *Fermendžin*, ц. с. 76. Силистра се споменава и въ описанието на поляка Освйецимъ отъ 1636 г. Пер. сп. кн. 19—20 стр. 63 сл.

²⁾ *Test.* т. 66 ф. 45V^o. сл.

³⁾ *Resti*, ф. 75.

⁴⁾ *Test.* т. 66 ф. 65V^o.

⁵⁾ *Fermendžin*, ц. с. 263.

⁶⁾ „Segue la nota delli sudetti debitori... *Alli Celebia od Silistrie*... *aspri* 255—“ *Div. not.* т. 140 ф. 44.

⁷⁾ Това се потвърждава отъ писмата на *Secondo Gozze* отъ София 21—X 1678 и на *Nicolo Bona* отъ 29. VII 1678 г. отъ Силистра *fasc.* 48 № 1859.

⁸⁾ Писма отъ Цариградъ — 12. VIII 1678 на М. *Caboga* е *G. Bucchia* и на последния отъ Карагачъ — 22. VIII с. г. *fasc.* 46 № 1839.

⁹⁾ писмата въ заб. 7.